

MGR. DAVID MACHÁČEK

ADVOKÁT
č. osv. ČAK 18164

Ústavní soud ČR

Joštova 8
660 83 Brno 2

V Kladně, dne 29.10.2019

Stěžovatel: Mgr. Dušan Dvořák, nar. 12.1.1962
bytem Ludmírov – Ospělov 6, okres Prostějov

právně zastoupen **Mgr. Davidem Macháčkem**, advokátem č. osv. ČAK 18146
se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

Účastník 1): Okresní soud v Prostějově
Účastník 2): Krajský soud v Brně

Ústavní stížnost stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Brně č.j. 3 To 185/2019 - 3210 ze dne 19.6.2019 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 16.4.2019, č.j. 2 T 104/2010 - 2992

DATOVOU SCHRÁNKOU

Přílohy:

- plná moc
- usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21.5.2019, č.j. 8 To 192/2019-558
- usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 16.4.2019, č.j. 2 T 104/2010 - 2992
- dále dle textu

sídlo:
T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno
Tel.: 739 476 987

www.advokatmachacek.cz
email: machacek@bbpadvokat.cz
ID datová schránka: jvybwae

č. účtu: 1106680133/2700 vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.

I.

Okresní soud v Prostějově dne 16.4.2019 usnesením č.j. 2 T 104/2010 - 2992 rozhodl, že se podle § 283 písm. d) trestního řádu návrh odsouzeného (stěžovatele) na povolení obnovy řízení skončeného pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 6.8.2013 č.j. 2 T 104/2010 – 803.

Proti tomuto výše uvedenému usnesení Okresního soudu v Prostějově podal stěžovatel řádně a včas odůvodněnou stížnost ke Krajskému soudu v Brně.

Krajský soud v Brně vydal dne 19.6.2019 pod č.j. 3 To 185/2019 - 3210 usnesení (dále také jen jako „usnesení soudu 2. stupně“), kterým rozhodl takto:

I. Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost odsouzeného zamítá.

Toto usnesení bylo doručeno stěžovateli dne 2.9.2019.

Stěžovatel je přesvědčen, že usnesením Krajského soudu v Brně jako soudu stížnostního, tak i Okresního soudu v Prostějově jako soudu nalézacího, při řízení a následně rozhodnutí o stížnosti, soudy zasáhly do základního práva stěžovatele garantovaného čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

Na základě výše uvedeného, tedy proti výše uvedenému usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 16.4.2019, č.j. 2 T 104/2010-2992 a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19.6.2019, č.j. 3 To 185/2019 - 3210 podává stěžovatel v zachované zákonné lhůtě tuto

ÚSTAVNÍ STÍŽNOST

a právní zástupce stěžovatele odůvodňuje ústavní stížnost na výslovný pokyn klienta následovně.

II.

Stěžovatel se u Okresního soudu v Prostějově domáhal povolení obnovy řízení ve věci 2 T 104, kdy tato věc skončila pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 6.8.2013 č.j. 2 T 104/2010-803. Jako důvody svého návrhu stěžovatel mj. uvedl, že tvrzení soudu a znalkyně MUDr. Jany Zmekové, že byl stěžovatel v letech 2008 - 2012 nepřičetný, bylo vyvráceno znaleckými posudky, dále, že byla porušena náboženská práva stěžovatele, že došlo k porušení práva na ochranu života a zdraví, dále stěžovatel argumentoval ustanoveními § 28, 31, 150 a 12 tr. zákoníku, dále stěžovatel argumentoval porušením práva Společenství, dále dle stěžovatele jimi označené právními předpisy jsou předpisy technickými a jsou tedy nevymahatelné. Ohledně bližšího odůvodnění stěžovatel odkazuje na předmětný spis 2 T 104/2010.

Důkaz: spisem sp. zn. 2 T 104/2010

Okresní soud v Prostějově dle odůvodnění přezkoumal návrh stěžovatele na obnovu řízení a argumentaci stěžovatele a dospěl k závěru, že stěžovatel neuvedl žádné nové skutečnosti ani důkazy, které by nově vyšly najevo, či byly soudu dříve neznámé, které by mohly ve smyslu § 278 trestního řádu samy o sobě ve spojení se

skutečnostmi a důkazy dříve známými, odůvodnit jiné rozhodnutí o vině či trestu v dané trestní věci. Zde stěžovatel opětovně odkazuje na písemné vyhotovení napadeného usnesení.

Proti uvedenému usnesení podal stěžovatel včasnou stížnost, ve které namítal hlavně nezákonnost usnesení, dále namítal, že se soudkyně Mgr. Ivana Otrubová nepovažuje za podjatou, že existují zcela rozporné závěry u jiných znaleckých posudků, zejména posudku PN Bohnice ohledně stavu stěžovatele, ve zbytku stěžovatel opět odkazuje na obsah spisu.

III.

Stěžovatel je přesvědčen, že postupem jednak Okresního soudu v Prostějově a jednak Krajského soudu v Brně, jako soudu stížnostního, došlo k závažnému zásahu do ústavních práv stěžovatele, která garantuje Listina základních práv a svobod a jednak Ústava ČR.

Jak je uvedeno v řadě řízení stěžovatele u Ústavního soudu ⁽¹⁾, od roku 2010 bylo na stěžovatele vedeno několik trestních řízení za výrobu konopí, kdy stěžovatel toto konopí vyrábí pouze za účelem získání léku a řízení o zbavení svéprávnosti, dle stěžovatele jen proto, že dlouhodobě pěstuje vlastními silami léčivé konopí, které následně dle vlastní vůle mohl využívat stěžovatel a další nemocní s vážnými chorobami, kterým stávající lékařská věda neumí pomoci, nebo jen za cenu negativní sekundárních následků. Je nepochybné a bylo doloženo do spisu, že léčivé konopí může výrazně pomoci v léčbě závažných chronických onemocnění a zmírnit následky nemoci a bolesti způsobené onemocněním. Současně stěžovatel a členové asociace Cannabis is The Cure ⁽²⁾ od roku 2008 marně žádají státní orgány o spolupráci na výzkumu Konopí je lék a podali od roku 2009 více než dvacet žádostí o policejní ochranu výzkumu ⁽³⁾, který právě stěžovatel vede.

Je dále zcela nepochybné, že léčivé konopí využívají pouze lidé, kteří jsou nemocní a využívají léčivé konopí pouze a jen pro tyto účely. Léčivé konopí těmto nemocným objektivně pomáhá, následně se zlepšuje jejich zdravotní stav, mírní či odeznívají některé příznaky či tlumí bolest a nemocní se mohou vracet k normálnímu životu. To je doloženo ve spisu řadou svědectví, čestných prohlášení a filmovým dokumentem Konopné pašije.

Kromě svědeckých výpovědí v trestním řízení v roce 2010 stěžovatel doložil do spisu řadu důkazů od hodnověrných autorit, že svým jednáním pomáhá, nikoliv škodí a ubližuje lidem. Rozsudek z prvního kola trestního řízení, že se tato skutečnost projevila na udělení podmíněného trestu při obžalobě za zločin, když konopí bylo a je stále lidem nedostupné a regulace zhola nepřiměřená ⁽⁴⁾, dokládá mimo jiné také nepochopení **klíčového principu a pilíře drogových politik evropských zemí – minimalizaci rizik**. Rovněž tato nová skutečnost nebyla soudy obou stupňů brána v potaz. Jednání stěžovatele klíčový princip minimalizace rizik zakotvený také v české vládní strategii národní drogové politiky ⁽⁵⁾ **beze zbytku naplňuje a vždy naplňoval**. Stěžovatele společně s dalšími fyzickými a právníckými osobami asociace Cannabis is The Cure, z.s. chránil občany před mnohdy **vysoce nebezpečnými důsledky černého trhu a společně tak suplovali roli státu**. K vysoké odbornosti stěžovatele je ve spisu rovněž dostatek důkazů a referencí. Stěžovatel neměl nikdy žádnou vůli či záměr šířit ve společnosti toxikománii nebo snad pěstovat konopí na tzv. marihuanu, jak bez důkazu

1 Viz sp.zn. II. US 664/12, IV. US 4859/12, II. US 1311/13, II.ÚS 289/14, II. 3196/15, III. US 396/16, IV.ÚS 3238/16, II. US 1091/2016, III. ÚS 3354/16, IV. ÚS 2771/18, II. ÚS 2804/18, I ÚS 3995/18, II. 503/19, IV.ÚS 1153/19, II. ÚS 1524/19, IV. ÚS 2456/19 a II.ÚS 2836/19

2 Zejména pak zřizovatelé Edukativní konopné kliniky: 1) Otevřená společnost Ateliér ALF,z.s., IČ: 226 80 101, 2) Odborná společnost Konopí je lék,z.s., IČ: 227 27 281 a 3) Společnost sociální ekologie Art & Body Language Factory, z.s, IČ: 227 24 303

3 Viz reakce ministrů vnitra na www.konopijelek.cz/komunikace-s-urady/ministri-vnitra/

4 Viz přehled o vývoji www.konopijelek.cz/novinky/lecba-konopim-v-ceske-republice-v-letech-2000-2019/

5 Usnesení vlády č. 340 dne 10. května 2010 a revize schválena usnesením vlády č. 1060 ze dne 15.12.2014

naznačují orgány činné v trestním řízení v obviněních. Stěžovatel zde musí zcela zásadně namítnout, že tato podstatná skutečnost a samotná skutková podstata trestného činu **nebyla nikdy orgány činnými v trestním řízení ani zkoumána a prokazována, a to ani v řízení před soudem**. Z tohoto důvodu stěžovatel vkládá svou energii do těchto soudních řízení a využívá oprávnění, které zákon připouští na jeho obranu. Jedním z těchto oprávnění je i podání návrhu na obnovu již skončeného pravomocného řízení. Stěžovatel ve svém návrhu uvedl pro něj veškeré relevantní důvody, pro které se domnívá, že by soud měl jeho návrhu vyhovět. Povinností jak Okresního soudu v Prostějově, tak Krajského soudu v Brně, bylo poskytnout stěžovateli právo na spravedlivý proces, jakož i všechny jednotlivé atributy tohoto práva garantovaného Listinou základních práv a svobod.

Už z odůvodnění Okresního soudu v Prostějově je zcela zřetelné, že tento soud rozhodně nedostal všem právům stěžovatele garantovaného Listinou. Jak bylo uvedeno, povinností soudu je ke každému jednotlivému účastníkovi daného řízení přistupovat objektivně, nestranně a zcela v souladu s jednotlivými předpisy. Právě z odůvodnění usnesení Okresního soudu v Prostějově je však stěžovatel přesvědčen, že ničeho takového soud vůči stěžovateli nedodržel. Není žádným tajemstvím, že stěžovatel tedy využívá veškerých možných právních cest se domoci pro něj subjektivně lepšího postavení ve vztahu k pěstování léčivého konopí. Vzhledem k jeho bydlišti a místu jednání, primárně řeší tuto problematiku orgány v okrese Prostějov, zejména tedy Okresní soud v Prostějově.

Stěžovatel je přesvědčen, že z odůvodnění soud jasně vyplývá, že soud postupoval vůči němu a jeho veškerým námitkám zaujatě a neposkytl stěžovateli dostatečnou právní ochranu a tedy stěžovatel nemohl mít v dané věci spravedlivý proces, ač to je jeho právo. Soudy se řídily pouze znaleckým posudkem MUDr. Jany Zmekové, ale nedokázaly se vypořádat ze závěry znaleckého posudku PN Bohnice a znalce MUDr. Jiřího Švarce, kde se došlo ke zcela opačnému závěru.

Stěžovatel na tento posudek plně odkazuje, protože tvrzení o několikaleté nepřičetnosti stěžovatele **nemá oporu v lékařské literatuře, zcela odporuje doloženým faktům a důkazům a protestům ošetřujících lékařů, rodiny a hodnověrných autorit**. Stěžovatel byl v daném posuzovacím období (2008 - 2012) ředitelem Edukativní konopné kliniky, řídil projekty, získával ceny včetně ceny české vlády za vzdělávání v léčbě konopím a je tedy zjevně mylné tvrdit, že byl v tomto období několik let právně nezpůsobilý – nepřičetný. Stěžovatel musí odkázat proto stručně na oponentní znalecké posudky znaleckého ústavu PN Bohnice a znalce MUDr. Jiřího Švarce z roku 2016 obsažené ve spisu: ***Pěstování konopí není chorobné, u stěžovatele jde o problém právní, ne psychiatrický, znalci se nezabývali duševním stavem stěžovatele v době skutku, (kriminalizované) jednání stěžovatele vychází z jeho přesvědčení, ne z duševní poruchy.*** Soudy pouze uvedly, že s tímto závěrem oponentních znalců nesouhlasí, ale více nic podstatného neuvedly. **Tímto se dopustily závažné vady, kdy nedostatečně odůvodnily své rozhodnutí.**

Stěžovatel tímto také Ústavnímu soudu předkládá k posouzení zcela novou skutečnost, se kterou se obecní justice opakovaně nevypořádala, a to konkrétně **ust. § 2 nařízení vlády č. 207/1920 Sb.**, kterým vláda zcela uvolnila trh s konopnými výrobky a výrobu produktů konopí, neboť je v hrubém rozporu s nařízením vlády č. 455/2009 - na základě kterého došlo k odsouzení stěžovatele dle § 283 tr. zákoníku za nedovolenou výrobu konopí jako léku, neboť stěžovatel měl tzv. větší množství než malé, přičemž větší právní váhu nařízení vlády č. 207/1920 Sb. dává nález Ústavního soudu sp.zn. Pl. ÚS 13/12 ze dne 23. července 2013 vyhlášený ve Sbírce zákonů pod č. 259/2013 Sb, kterým došlo ke zrušení části ustanovení § 289 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, podle něhož měla vláda svým nařízením stanovit, jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů. Zároveň s tím pozbyly platnosti i § 2 a příloha 2 nařízení vlády č. 467/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za jedy a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů. Podle Ústavního soudu je totiž nutno jako neústavní posoudit situaci, kdy vláda svým nařízením dotváří znaky

skutkových podstat trestných činů. V případě znaku „množství větší než malé“ nejde podle názoru Ústavního soudu v nařízení vlády o pouhou konkretizaci zákonného ustanovení, ale nahrazování činnosti, která je v souladu s ústavním pořádkem vymezena pouze zákonodárci.

Z výše uvedeného tedy přímo vyplývá ta skutečnost, že obecné soudy se zcela nevyrovnaly s platností a účinností výše uvedeného nařízení vlády, které je dle právního informačního systému stále účinné a nedošlo k jeho zrušení. **Stěžovatel si je vědom té skutečnosti, že Ústavní soud nemůže zasahovat do činnosti obecných soudů z hlediska aplikace jednoduchého práva, avšak zde se jedná o takový případ, kdy právě chybná aplikace a chybný postup ze strany obecných soudů může způsobit porušení práva na spravedlivý proces a nalomení zásady, že soud zná právo.**

Ústavní stížnost stěžovatele svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Stěžovatel je o významnosti této ústavní stížnosti přesvědčen, neboť kladný závěr Ústavního soudu může ovlivnit případnou šanci na zpřístupnění léčivého konopí obecně. Dle stěžovatele je veřejným tajemstvím, že regulace konopí k vědě, výzkumu a léčbě je v České republice zcela nepřiměřená. Mnohem menší státy jako např. Izrael vyprodukují pro své nemocné až 12 tun konopí ročně. Česká republika za dobu deseti let vydala k výzkumu a léčbě 30 – 50 kilogramů konopí. Rozhodnutí Ústavního soudu má také přímý dopad na zdraví stěžovatele. Stěžovatel odkazuje na spis na závěrečnou řeč dříve obviněné Mgr. Radomíry Dvořákové dne 26.10.2010 ⁽⁶⁾ dokládající **úspěch cannabisterapie na závažné chronické onemocnění stěžovatele a naopak devastační vliv tradiční chemické medicíny na zdraví stěžovatele**, což je ve spisu doloženo také tvrzeními ošetřujících lékařů MUDr. Věry Tábořské, MUDr. Miroslava Nováka a zejména pak MUDr. Dagmar Šmídové a MUDr. Dagmar Přikrylové, které rovněž společně protestovaly proti účelovému znesvéprávnování a pokusech stěžovateli ustanovovat ochrannou léčbu. MUDr. Dagmar Přikrylová ihned po zpřístupnění konopí v lékárnách v listopadu 2014 stěžovateli dne 3.12.2014 doporučila k terapii pro tehdy jedinou lékárnu v Uherském Hradišti – viz spis. Konopí z lékáren je však (nejen) pro stěžovatele cenově a ve vhodných modalitách složení a zpracování **zcela nedostupné. Dále je nutno poznamenat, že jednání stěžovatele v době skutku veřejně zaštiťovaly tři nevládní organizace, které dne 11.9.2010 za podpory hl. města Prahy slavnostně otevřely všechna oddělení Edukativní konopné kliniky⁽⁷⁾**, za odbornost stěžovatele se stavěl primátor Olomouce, národní koordinátor ve věcech drog a řada dalších včetně lékařů a nemocných – vše je ve spisu obsaženo -, rektor Univerzity Palackého prof. Lubomír Dvořák při hlavním líčení 2T 104/2010 v roce 2010 potvrdil, že zabrané konopí bylo určeno na společný výzkum.

Dále si stěžovatel dovolí odkázat na svou argumentaci ohledně postupu policejního orgánu při zjišťování celkové váhy rostliny konopí a zjištění obsahu množství látky THC. Jak už mnohokrát stěžovatel uváděl a dokonce opakovaně předložil důkazní prostředky, sám policejní orgán se při zjišťování obsahu množství THC musí řídit jednak zákony i vnitřními pokyny policejního orgánu. Právě sám policejní orgán na svých webových stránkách přímo informuje o jediném možném postupu při zjišťování obsahu THC v rostlině konopí. Co je nejpodstatnější, tak vždy policejní orgán musí zvážit celou rostlinu a z ní pak vypočítat obsah THC. Avšak v řízení před soudem zcela jasně vyplynulo, že policejní orgán postupuje vůči stěžovateli zcela jinak a to nevýhodně pro stěžovatele a to tak, že policejní orgán de facto váží pouze zelené části rostliny pod oddělení stonků a větviček a z nich tedy určuje výsledný obsah THC, aniž, jak policie sama veřejně deklaruje, by dopočítala s nulovým obsahem THC váhu hlavního stonku, větví a větviček a všeho, co nepošlo sítím. Tvrzení, že policie vychází z normy EU je nejen pro pěstitele na plochách do 100m² (viz § 29 zákona o návykových látkách) je zcela svévolné a zavádějící, neboť to by policejní orgán k určení výsledné hodnoty THC vždy musela 1) měřit obsah látky pouze a jen v období 20 dní před nakvetením a nejpozději 10. den po odkvětu, dále za 2) by policejní orgán musel mít vzorky o 60 kusech konopí k zjištění průměrné hodnoty a za 3) by policejní

⁶ Viz www.konopijelekt.cz/komunikace-s-urady/zaverecna-rec/

⁷ Viz www.konopijelekt.cz/komunikace-s-urady/edukativni-konopna-klinika/

orgán musel ukázat ve výsledku odchylku +/- , která je standardně 25%. **Ani jedna z těchto tří skutečností nebyla naplněna.** Stěžovatel dodává především, že se čin stal v době, kdy příloha 1.A.1 vyhlášky č. 455/2009 Sb. nebyla novelizována vyhláškou č. 3/2012 Sb., a tedy policie měla měřit obsah THC **v celé rostlině konopí včetně kořene**, což by ještě více ovlivnilo výsledek obsahu THC v rostlinách konopí ve prospěch stěžovatele. Trestný skutek byl ten, když měl pěstitel více než 5 rostlin konopí, které v celém svém objemu překročily obsah 0,3% THC. **Nic takového však doloženo nikdy nebylo.** Tvzení, že stěžovatel byl odsouzen za výrobu konopí, nikoli pěstování konopí, a proto se na něj uvedený postup policie nevztahuje, je svévolné. Z legální rostliny konopí stran obsahu THC nemůže být nelegální konopný produkt.

Pokud jde o vytýkané velké množství konopí stěžovatele (cca 25 kg) v tomto řízení, judikatura Nejvyššího soudu dne 30. 1. 2008, č.j. 3 Tdo 52/2008 (Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek č. 9/2008) určila jako netrestné zpracování, držení a pěstování pro 1 osobu více než 13 kilogramů konopí k léčbě, v případě stěžovatele bylo doloženo, že šlo o výzkumný projekt tři nevládních organizací s lékařskou garancí ve vedení určený pro desítky osob. Je nutno podotknout, že se soudy nikdy nevyrovnaly s námitkami stěžovatele, že zabraného konopí bylo ve skutečnosti více než 10x tolik, co bylo uvedeno v obvinění a rozsudku.

Z výše uvedeného je tedy nesporné, že realizovaný postup **měření THC v konopí policií naprosto odlišně od policií veřejně deklarovaného postupu** ⁽⁸⁾ je pro stěžovatele zcela nevýhodný, a tedy nezákonný. Touto nezákonností, kdy orgány činné v trestním řízení ignorovaly námitky stěžovatele, bylo zasaženo do práva na spravedlivý proces pro stěžovatele, kdy je nesporné, že pokud by soudy či jiné orgány postupovaly v souladu se zákonem, došlo by k daleko příznivějšímu právnímu výsledku pro stěžovatele.

Co je však v dané věci podle stěžovatele v tomto konkrétním dané případě naprosto zásadní a nejdůležitější, je **absence nebezpečnosti, škodlivosti nebo potenciality rizikovosti jednání stěžovatele.** Ta je ve spisu doložená nejen stanovisky odborníků, znalců a členů výzkumu. Absence nebezpečnosti, škodlivosti nebo rizikovosti jednání stěžovatele je ve spisu doložena zcela explicitně v žalobě asociace Cannabis is The Cure,z.s. ze dne 26.7.2019 na Ministerstvo zdravotnictví ⁽⁹⁾. Žaloba na MZ ČR odpovědné za zákon o návykových látkách dokládá, že ministerstvo **nemá v rozporu s čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod** nejen žádné odborné a věcné odůvodnění pro zavedení unijního nebo českého nebo jiného limitu THC v rostlině konopí stran jeho **nebezpečnosti, škodlivosti nebo rizikovosti pro veřejné zdraví. S odkazem na výše uvedené nařízení vlády č. 207/1920 Sb., evropskou strategii minimalizace rizik a další níže uvedené skutečnosti nemůže být jednání stěžovatele označeno za trestný čin.**

V této souvislosti je pak tvrzení nalézacího a stížnostního soudu, že náboženská práva stěžovatele a členů sboru náboženských společenství Chrám Přírody je možné oprávněně omezit z důvodu ochrany společnosti, zjevně účelovým konstruktem a nezakládá se na žádném důkazu ohrožení veřejného zdraví, právě naopak. Veřejné zdraví ohrožuje stávající účelová kriminalizace konopí. **Stěžovatel je přesvědčen, že je hrubým porušením základních prav a svobod a popřením demokratického charakteru země chránit trestním zákonem zájmy obchodních korporací před zájmy občanů a společnosti jako celku.**

Dále nemůže stěžovatel pominout nové skutečnosti k porušení práva Společenství, které nebylo vůbec věcně vyvráceno. Stěžovatel proto musí upozornit již čtyři zcela odlišné verze argumentace České republiky k nepoložení předběžných otázek Soudnímu dvoru ve věci zacházení s konopím v letech 2010 – 2019 vůči stěžovateli a členům asociace Cannabis is The Cure,z.s. obviněných za výrobu konopí jako léku a žádajících od roku 2010 zcela marně položení předběžných otázek Soudnímu dvoru:

⁸ Viz www.policie.cz/clanek/metodika-mereni-thc.aspx

⁹ Viz též na www.konopijelek.cz/komunikace-s-urady/zaloba-na-ministerstvo-zdravotnictvi/

1. První verze argumentace justice platila od prvního trestního řízení stěžovatele sp.zn. 2 T 104/2010 ⁽¹⁰⁾ do nálezu dne 5.10.2017, sp.zn. III. ÚS 3354/16. **Citujeme tvrzení Nejvyššího soudu dne 27.10.2011, sp.zn. 8 Tdo 1231/2011 ⁽¹¹⁾ se třemi právními vadami v jedné jediné větě k zamítnutí položení předběžné otázky Soudnímu dvoru** ve věci neoznámené novely výroby léčivých produktů z konopí dle § 8 odst. 1 zákona o návykových látkách novelou č. 141/2009 Sb, **které bylo dle stěžovatele v hrubém rozporu s čl. 267 Smlouvy o fungování EU a judikaturou Evropského soudu pro lidská práva č. 3989/07 a 38353/07 ⁽¹²⁾:** Citace: *"Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, není technickou normou, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran zacházení s prekurzory a pomocnými látkami vykonává podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát."*

2. Druhá verze argumentace k zamítnutí položení předběžné otázky Soudnímu dvoru – bez vyrovnání se s první vadnou argumentací - byla platná ode dne 5.10.2017 do nálezu dne 9.7.2019 sp.zn. IV.ÚS 1140/18 ⁽¹³⁾ a spočívá v **mylném tvrzení**, že i když uvedené technické předpisy výroby konopí (§ 8 a § 24 zákona o návykových látkách) jsou technické normy, které nebyly Komisi oznámeny, jako to dělají jiné členské země EU a bylo a je patrné z databáze TRIS, na kterou stěžovatel a členové výzkumu marně odkazovali, platí nadále prohibiční režim přijatý před vstupem do jurisdikce Soudního dvora, tedy že je zákonné členy výzkumu dle stěžovatele kriminalizovat.

3. Třetí verzi argumentace k zamítnutí položení předběžné otázky Soudnímu dvoru je uvedena v **nálezu dne 9.7.2019** sp.zn. IV.ÚS 1140/18 ⁽¹⁴⁾ a spočívá v dalším mylném tvrzení, že výše uvedené technické předpisy zacházení s konopím **nebyly po vstupu do EU vůbec novelizovány**, na tomto místě však stěžovatel musí upozornit na novely č. 141/2009 Sb. a č. 50/2013 Sb. ⁽¹⁵⁾!

4. Čtvrtou verzi argumentace k zamítnutí položení předběžné otázky Soudnímu dvoru stěžovatel aktuálně napadne v připravovaném dovolání Nejvyššímu soudu, neboť v posledním pravomocném odsuzujícím rozhodnutí stěžovatele obviněného opětovně za výrobu konopí jako léku vedeného u Okresního soudu v Prostějově pod sp.z. 2 T 63/2018 Krajský soud v Brně dne 13.6.2019 č.j. 3 To 124/2019 – 2717 **zjevně mylně uvedl**, že položení předběžných otázek Soudnímu dvoru ve věci zacházení s konopím se týká jen a pouze tzv. technického konopí, což je zcela svévolné tvrzení a odporuje řízení o předběžné ptázce vedené u Soudního dvora pod sp.zn. **C-137/09** (viz body 36-41 rozsudku Josemans vztahující se na netrestnost jednání stěžovatele,

¹⁰Citace rozsudku KS v Brně dne 9.3.2011 sp.zn. 3To 25/2011 z odvolacího řízení vůči odsuzujícímu rozsudku OS v Prostějově dne 27.10.2010, sp.zn. 2 T 104/2010 neschopného se jakkoliv právně vyrovnat s porušením nadřazeno práva Společenství a právní argumentaci stěžovatele.

¹¹A dále také Ústavního soudu dne 13.4.2012, sp.zn. II. US 664/12, kdy dále tato mylná tvrzení uváděl Ústavní soud v rozhodnutích sp.zn. IV. US 4859/12, II. US 1311/13, II.ÚS 289/14, I. ÚS 2431/15, II. 3196/15, III. US 396/16 a Nejvyšší soud jako soud poslední instance odmítl položit předběžné otázky Soudnímu dvoru v rozhodnutích s uvedenou argumentací pod sp.zn. 6 Tdo 1493/2014, 11 Tdo 181/2015, 6 Tdo 323/2016, 11 Tdo 880/2017, 11 Tdo 1499/2017, 11 Tdo 61/2018, 11 Tdo 426/2018

¹²Evropský soud pro lidská práva dne 20. 9. 2011, č. 3989/07 a 38353/07 a nálezy Ústavního soudu č.j. II. ÚS 1009/08 ze dne 8.1.2009 ve věci Pfizer, body 22 a 30, dále sp. zn. II. ÚS 1658/11 ze dne 29. 11. 2011 a sp. zn. II. ÚS 2504/10 ze dne 10. 9. 2012 označily **nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru za porušení základního práva na spravedlivý proces a základního práva na zákonného soudce**, v případě členů asociace Cannabis is The Cure,z.s. pak také porušení základního práva na udělení trestu toliko na základě zákona

¹³Ústavní soud v rozhodnutích aplikoval výše uvedenou druhou verzi argumentace rovněž dne 16.9.2018, sp.zn. II. ÚS 2804/18, dne 14. 6. 2019 IV.ÚS 1153/19, dne 2.7. 2019 sp.zn. II. ÚS 1524/19 a Nejvyšší soud nepoložil předběžnou otázku Soudnímu dvoru s touto druhou verzí argumentace dne 31.5.2018 sp.zn. 11 Tdo 1455/2018

¹⁴Citace bodu 37 nálezu dne 9.7.2019 sp.zn. IV.ÚS 1140/18: „Jelikož se znění § 2 písm. d) a § 24 písm. a) zákona o návykových látkách od nabytí účinnosti tohoto zákona do konce rozhodného období dopadajícího na jednání stěžovatelů nijak nezměnilo, žádnou jejich nevymahatelnost vůči stěžovatelům na základě uvedené směrnice dovodit nelze.“

¹⁵Viz www.konopijelek.cz/tiskove-zpravy/vyvoj-legislativy-ve-veci-konopi/

kdy výzkum a léčbu nelze kriminalizovat¹⁶), dále toto tvrzení odporuje aktuálnímu řízení u Soudního dvora sp.zn. **C-663/18**, **kdy je Soudnímu dvoru Evropské unie** (¹⁷), **předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce** týkající se výkladu článků 28, 29, 30, 32 a 34 SFEU, nařízení č. 1307/2013 (¹⁸) č. 1308/2013 (¹⁹), jakož i zásady volného pohybu zboží (²⁰), přičemž je Soudnímu dvoru položena otázka, **zda tato ustanovení a tyto předpisy** musejí být vykládány v tom smyslu, že odchýlná ustanovení zavedená vyhláškou ze dne 22. srpna 1990 tím, že pěstování konopí, jeho průmyslové zpracování a jeho uvádění na trh omezují pouze na vlákna a semena, **stanoví omezení, které není v souladu s právem Společenství [unijním právem]. Stěžovatele marně žádal** připojit předběžné otázky Soudnímu dvoru spolu s právní aalyzou porušení práva Společenství a řadou předběžných otázek právě k tomuto aktivnímu řízení u Soudního dvora sp.zn. **C-663/18** (²¹).

5. Jako zcela zásadní svévoli k porušení práva Společenství stěžovatel ozačuje fakt, že soudy svá výše uvedená mylná a měnící se tvrzení k nepoložení předběžných otázek Soudnímu dvoru nejen v rozhodnutích nerefletovala a nevyhodnotila, ale dokonce Okresní soud v Prostějově 16.4.2019, č.j. 2 T 104/2010 - 2992 zcela popřel, že takováto výše tvrzení v předchozím období v rozhodnutí vůbec kdy uvedl.

Souhrnně řečeno, postupem nalézacího i odvolacího soudu bylo proto silně zasaženo do subjektivních práv stěžovatele, kdy byl porušen článek 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Stěžovatel je přesvědčen, že soudy měly postupovat tak, aby v co nejvyšší míře byly zachovány práva na spravedlivý proces, a aby se mohl domáhat k přístupu soudu a pokusit se obnovou řízení zvrátit pro něj nepříznivý stav, což však Okresní soud v Prostějově, tak i Krajský soud v Brně neumožnily. **Nepříznivý stav je spatřován ohledně stěžovatele v tom smyslu, kdy orgány činné v trestním řízení docházely k závěru, že je stěžovatel nepřičetný a na základě znaleckého posudku bylo dovozeno, že stěžovatel trpí „světově ojedinělou chorobu nezaznamenanou v lékařské literatuře“.**

V neposlední řadě musí stěžovatel navrhnout, aby Ústavní soud **zrušil ustanovení § 283 tr. zákoníku, neboť i z výše uvedeného vyplývá, že krátí občanům práva k přístupu vhodnému léku na některé druhy nemoci, způsobuje významné ohrožení práva na život, trápení a mučení zcela nevinných občanů, zapírá práva na osobní, rodinný, profesní a náboženský život. Dodejme, že analogická argumentace a důkazy k porušení základních práv a svobod vedly od roku 2000 řadu nejvyšších a ústavních soudů k seznámí jejich porušení při nedostupnosti a nepřiměřené regulaci (prohibici) konopí, konkrétně pak takto rozhodly soudy Kanady, Německa, Jihoafrické republiky, Mexika a Gruzie.**

Rozhodnutí nalézacího i stížnostního soudu dle stěžovatele vykazuje dále zcela objektivní znaky přepjatého formalismu, což mnohokrát v minulosti svými rozhodnutí Ústavní soud napadal a kritizoval, že i přepjatý formalismus odporuje čl. 36 odst. 1 Listiny.

Stěžovatel závěrem pouze zdůrazňuje, že je přesvědčen, že Okresní soud v Prostějově a Krajský soud v Brně porušil svým postupem čl. 36 odst. 1 Listiny, tedy právo na spravedlivý proces, čímž značně zasáhl do subjektivních práv stěžovatele.

¹⁶ Rozsudek na <http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62009CJ0137&lang1=en&type=TXT&ancre=>

¹⁷ Částečně již řešené v rámci řízení u Soudního dvora pod č. **C-663/18 bez vazby na vlání nařízení č. 207/1920 Sb.**

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř.věst. L 347, s. 608).

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, s. 671).

²⁰ Ve vztahu Nařízení vlády č. 207/1920 Sb. ze dne 7. dubna 1920, kterým vláda uvolnila výrobu a obchod s konopím a konopnou koudelí jakož i s veškerými polotovary a výrobky konopnými!

²¹ Viz na www.konopijelek.cz/komunikace-s-urady/poruseni-prava-evropy-a-prava-spolecenstvi/

IV.

S ohledem na výše uvedené stěžovatelka žádá, aby Ústavní soud vydal podle ustanovení § 82 odst. 3 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, tento

n á l e z :

V důsledku porušení práva stěžovatele garantovaného čl. 36 Listiny základních práv a svobod, Ústavní soud zrušuje usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19.6.2019, č.j. 3 To 185/2019 - 3210 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 16.4.2019 č.j. 2 T 104/2010-2992.

Plénum ústavního soudu pak pro zjevný rozpor s články 2, 3, 7 a 8 Úmluvy o ochraně základních lidských práv a svobod zrušuje ustanovení § 283 tr. zákoníku.

Mgr. Dušan Dvořák